

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Liliana Catan și Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014, de către avocatul Mîrzîncu Aurelia, în numele inculpatului

Cojocaru Ilie Valeriu, născut la 02 august 1994, originar și domiciliat în r-l Călărași, s. Bravicea.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 20.11.2013-13.02.2014
2. în instanța de apel: 26.03.2014-17.04.2014
3. în instanța de recurs: 26.06.2014 - 17.09.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 13 februarie 2014, Cojocaru I.V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 4 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost adăugată pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la Cojocaru I.V., Bejan Valeriu Ion și Călugăru Pavel Alexei în beneficiul părții vătămate Juric Iulian Iurii, prejudiciul material în mărime de 14.505 lei.

Prin aceeași sentință Bejan V.I. și Călugăru P.A. au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

2. Potrivit sentinței, Cojocaru I.V., Bejan V.I. și Călugăru P.A., în perioada 20-23 mai 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea ușii de la intrare au pătruns în casa cet. Juric I.I., situată în s. Bravicea, r-l Călărași, de unde au sustras bunuri materiale și obiecte din aur în sumă totală de 17.225 lei, cauzând astfel părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Astfel, acțiunile inculpatului Cojocari I.V. au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, adică, *furtul - sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Melega Anastasia în numele inculpatului, în care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința inculpatului, invocând că acuzatorul de stat nu a demonstrat prin probe pertinente vinovăția inculpatului de cele imputate și la el nu au fost găsite careva bunuri din cele sustrase.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014, a fost respins apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

În motivarea soluției sale instanța de apel a stabilit că, deși, inculpatul nu a recunoscut vina, instanța de apel a constatat, că starea de fapt reținută în sarcina lui, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, de către prima instanță și expusă în sentința atacată a fost probată la judecarea cauzei integral, faptele infracționale fiind corect încadrate.

Argumentele inculpatului că nu ar fi comis crima de care este bănuit se combat prin probele administrate inclusiv prin faptul depistării bunurilor sustrase în procesul de percheziției și faptul reținerii lui de către proprietarul bunurilor în imobilul cet. Juric I.I.

Instanța de apel a conchis că, sunt irelevante și urmează a fi respinse ca nefondate motivele apelantului, ori circumstanțele de fapt reținute în sarcina inculpatului au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor.

5. Decizia instanței de apel se contestă, cu recurs de către avocatul Mîrzîncu Aurelia, în numele inculpatului, în care se solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că, probelor administrate la caz le-a fost dată o apreciere greșită, iar alte probe ce ar confirma vinovăția inculpatului de cele incriminate, nu au fost administrate la dosar.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la judecarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Cojocari I.V., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, adică, *furtul - sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, mai mult ca atât, nici partea apărării nu invocă ilegalitatea obținerii cărorva probe pe parcursul procesului penal.

Instanța de apel, în opinia Colegiului, întemeiat a considerat declarațiile inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției, ca fiind combătute prin materialele cauzei: procesele-verbale de percheziție din 13 octombrie 2013 și 19 octombrie 2013, procesele-verbale de recunoaștere a obiectelor din 30 octombrie 2013, precum și prin declarațiile martorilor Grigorcea Eudochia, Juric Elena, Jorean Vladimir, Jorean Galina. În esență pe parcursul procesului penal în cauză au fost administrate suficiente probe, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul menționează corectă concluzia instanței de apel, precum instanța de fond a făcut o minuțioasă analiză a acțiunilor inculpatului, a făcut o amplă analiză a tuturor probelor și le-a dat o apreciere cuvenită.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost bine stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii reținute în sarcina lui.

Verificând temeinicia cerințelor formulate de recurent în raport cu materialele cauzei penale, instanța de recurs constată că acestea nu și-au găsit confirmare. Astfel, cu referire la argumentul invocat de recurent privind aprecierea eronată a probelor administrate pe caz, Colegiul menționează că acesta nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Lecturând textul recursului, Colegiul remarcă faptul că avocatul inculpatului a indicat ca temei pentru declararea recursului ordinar, pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs menționează, că art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală prevede că, hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde. Deși, recurentul în recursul declarat, a specificat ca temei de casare a deciziei instanței de apel, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală: „în acțiunile lui nu se întrunesc elementele infracțiunii”, însă nu a descris în ce constă problema de drept de importanță generală ce persistă în cauză și care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar duce la casarea hotărîrii.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014, de către avocatul Aurelia Mîrzîncu, în numele inculpatului **Cojocaru Ilie Valeriu**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 octombrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun